

“मीठे बच्चे- सधैं खुशीमा रहेर अरूलाई पनि खुशी दिलाऊ, यही हो सबैप्रति कृपा गर्नु । कसैलाई मार्ग देखाउनु सबैभन्दा ठूलो पुण्य हो ।”

प्रश्न : सधैं खुशमिजास को रहन सक्छ ? प्रसन्न रहने साधन के हो ?

उत्तर : सधैं खुशमिजास उही रहन सक्छ जो ज्ञानमा धेरै होशियार छ, जसले ड्रामालाई कहानी जसरी जानेर स्मरण गर्छ । खुशमिजास बन्नको लागि सधैं बाबाको श्रीमत्तमा चलिराख । आफूलाई आत्मा सम्भरेर बाबाले जे सम्भाउनुहुन्छ त्यसको राम्रोसँग मन्थन गर । विचार सागर मन्थन गर्दा-गर्दै खुशमिजास बन्दछौ ।

ओम् शान्ति । रूहानी बाबा रूहानी बच्चाहरूसँग रूहरिहान (कुराकानी) गरिरहनुभएको छ । यो त आत्माहरूलाई थाहा छ- हाम्रो एकै बाबा हुनुहुन्छ, उहाँले शिक्षा पनि दिनुहुन्छ, शिक्षकको काम हो शिक्षा दिनु । गुरुको काम हो गन्तव्य बताउनु । गन्तव्यलाई पनि बच्चाहरूले जानिसकेका छन् । मुक्ति जीवनमुक्तिको लागि यादको यात्रा बिल्कुलै आवश्यक छ । दुवै सहज छन् । ८४ जन्महरूको चक्र पनि घुमिरहन्छ । अहिले मेरो ८४ जन्मको चक्र पूरा भएको छ, अब फर्केर घर जानु छ- यो याद आइरहनुपर्छ । तर पाप आत्माहरू मुक्ति-जीवनमुक्तिमा फर्केर जान सक्दैनन् । यसप्रकार विचार सागर मन्थन गर्नु छ । जसले गर्नेछ, उसले पाउनेछ । खुशीमा पनि उही आउनेछ अनि उसैले अरूलाई पनि खुशीमा ल्याउनेछ । अरूलाई बाटो बताउने कृपा गर्नु छ । तिमी बच्चाहरूले जानेका छौ- यो पुरुषोत्तम संगमयुग हो । यो पनि कसैलाई याद रहन्छ, कसैलाई रहँदैन । बिर्सिन्छन् । यतिमात्रै पनि याद रहेमा खुशीको पारा चढिरहनेछ । बाबा, शिक्षक र गुरुको रूपमा याद रह्यो भने पनि खुशीको पारा चढिरहनेछ । तर चल्दा चल्दै केही न केही विघ्न परिहाल्छ । जसरी पहाडमा चढ्दा अग्लो होचो हुन्छ, त्यसरी नै बच्चाहरूको अवस्था पनि यस्तै हुन्छ । कोही धेरै उँचाइमा चढ्छन्, फेरि गिरे भने पहिलेको भन्दा पनि धेरै गिर्न पुग्छन् । गरेको कमाइ सारा खत्तम (चट) हुन्छ । जति नै दान पुण्य गरेको भए पनि पुण्य गर्दा गर्दै यदि पाप गर्न लागेमा सबै पुण्य खत्तम भएर जानेछ । सबैभन्दा ठूलो पुण्य हो- बाबालाई याद गर्नु । यादबाट नै पुण्य आत्मा बन्दछन् । यदि सङ्गको रङ्गबाट भूलमाथि भूल गर्दै गयो भने पहिलेभन्दा पनि अझै गिर्नेछौ । फेरि त्यो खाता जम्मा रहँदैन । नोक्सान हुनेछ । पापको काम गर्नाले नोक्सान हुन्छ । धेरै पापको खाता बढ्नेछ । हिसाब सम्हाल गरिन्छ हैन । बाबा पनि भन्नुहुन्छ- तिम्रो खाता पुण्यको थियो, पाप गरेमा सयौं गुणा हुनेछ अनि अझै घाटा हुनेछ । पाप पनि कुनै धेरै ठूलो, कुनै हल्का हुन्छ । काम हो धेरै कडा, क्रोध हो सेकेण्ड नम्बर, लोभ त्यो भन्दा कम । सबैभन्दा धेरै कामको वश भएपछि जम्मा भएको पनि घटेर जान्छ । फाइदाको बदलामा नोक्सान हुनेछ । सतगुरुको निन्दकलाई सद्गति (ठौर) मिल्दैन । बाबाको बनेर फेरि छोडिदिन्छन् । के कारणले छोड्छन् ? अक्सर गरेर कामको चोट लाग्छ । यो हो कडा दुश्मन । यसको नै पुतला बनाएर जलाउँछन् । क्रोध, लोभको पुतला बनाउँदैनन् । काममाथि नै पूरा विजय प्राप्त गर्नु छ तब जगतजित बन्दछौ । बोलाउँछन् पनि- हामी यस रावण राज्यमा पतित बन्यौ, आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस् । पतित पावन भनेर गायन त सबैले गर्छन् । हे पतितहरूलाई पावन बनाउनेवाला सीताहरूका राम आउनुहोस् । तर अर्थ केही बुझ्दैनन् । यो पनि थाहा छ- बाबा अवश्य नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्न आउनुहुनेछ । तर धेरै समय दिएकाले घोर अन्धकार भएको छ । ज्ञान एवम् अज्ञान छ नि । अज्ञान हो भक्ति, जसलाई पूजा गर्छन् उनलाई नै जान्दैनन् । त्यसैले उनको पासमा पुग्छन् कसरी ? यसैले दान-पुण्य आदि निष्फल हुन जान्छ । मुश्किलले अल्पकालको लागि केही काग विष्टा समान सुख मिल्छ । बाँकी त दुःख नै दुःख छ । अब बाबा भन्नुहुन्छ- म एकलाई याद गरेमा तिम्रा सबै दुःख दूर हुनेछन् । अब देख्नु छ- मैले कति याद गर्छु जसले गर्दा पुरानो समाप्त भएर नयाँ जम्मा होस् । कसैले त कति पनि जम्मा गर्दैनन् । सारा आधार यादमा छ । याद विना पाप कसरी मेटियोस् अथवा कसरी काटियोस् । पाप त धेरै छ- जन्म जन्मान्तरको । यस जन्मको जीवन कहानी सुनाउनाले कुनै जन्म-जन्मान्तरको पाप काटिदैन । केवल यस जन्मको हल्का हुनेछ । बाँकी त मेहनत धेरै गर्नु छ, यति जन्मका जुन हिसाब-किताब छ, त्यो योगबाट नै चुक्ता हुनेछ । विचार गर्नुपर्छ- मेरो योग

कति छ ? मेरो जन्म सत्ययुगको आदिमा हुन सक्छ ? जसले धेरै पुरुषार्थ गर्नेछ, उही सत्ययुगको शुरूमा जन्म लिनेछ । ऊ छिपेर रहन सक्दैन सबै त सत्ययुगमा आउँदैनन् । अन्तिममा गएर सानो पद पाउनेछ । यदि पहिले आयो भने पनि सेवा (नोकरी) गर्नेछन् । यो त साधारण कुरा हो बुझ्नको लागि । त्यसैले बाबालाई धेरै याद गर्नु छ । तिमी जान्दछौ- हामी नयाँ दुनियाँको लागि विश्वको मालिक बन्नको लागि आएका हौ । जसले याद गर्नेछ, उसलाई अवश्य खुशी रहन्छ । यदि राजा बन्नु छ भने प्रजा पनि बनाउनुपर्छ । नत्र भने कसरी सम्झने म राजा बन्नेवाला हुँ । जसले सेवा केन्द्र (सेन्टर) खोल्छन्, सेवा गर्छन् उनको पनि कमाइ हुन्छ । उनलाई पनि धेरै फाइदा मिल्छ । उनलाई पनि फल अवश्य मिल्छ । कसैले ३-४ सेवा केन्द्र पनि खोल्छन् हैन ? जस-जसले गर्छन् उनलाई भाग (हिस्सा) मिल्छ नि । मिलेर मायाको दुःखको पहाड (छप्पर) उठाउँछन्, यसमा काँध सबैले दिन्छन् । त्यसैले सबैलाई फल मिल्नेछ । जसले धेरैलाई बाटो बताउँछ, जति मेहनत गर्छ, उति उँच पद पाउनेछ । उसलाई खुशी धेरै हुन्छ । दिलले जान्दछ- मैले कतिलाई बाटो बताएँ ? कतिको उद्धार गरें ? सबै थोक गर्ने समय त यही हो । खानपान त सबैलाई मिल्छ नै । कुनैले त केही पनि काम गर्दैनन् । मम्माले कति सेवा गरिन् । सेवाबाट उनको धेरै कल्याण भयो । यसमा पनि सेवा धेरै चाहिन्छ । योग गर्नु पनि सेवा हो नि । कति गहन निर्देशन (डिप डाइरेक्शन) मिलिरहन्छ । अभै पछि गएर के-के प्वाइन्टहरू निक्लिनेछन् । दिन-प्रतिदिन उन्नति हुँदै जानेछ । नयाँ-नयाँ प्वाइन्टहरू निक्लिनेछन् । जो सेवामा तत्पर रहन्छ, उसले तुरुन्तै ग्रहण गर्नेछ । जसले सेवा गर्दैनन् उनको बुद्धिमा केही पनि बस्दैन । बिन्दिरूपलाई कसरी बुझ्ने ? तिमी कसैसँग पनि सोध- आत्मा कति ठूलो छ ? आत्माको देश काल बताउनुहोस् । कहिल्यै पनि बताउन सक्नेछैनन् । मानिसहरूले परमात्माको नाम, रूप, देश कालका बारेमा सोध्छन् । तिमीले आत्माको बारेमा सोध्यौ भने पनि अलमलिन्छन् । कसैलाई पनि थाहा छैन । आत्मा यति सानो बिन्दी, उसमा सारा पार्ट भरिएको छ । यहाँ पनि धेरै छन् जसले आत्मा-परमात्मालाई जानेकै छैनन् । केवल विकारहरूको संन्यास गरेका छन्, त्यो पनि कमाल छ । संन्यासीहरूको धर्म अलग हो । यो ज्ञान तिमीको लागि हो । बाबा सम्झाउनुहुन्छ- तिमी पवित्र थियौ, फेरि अपवित्र बन्यौ, अब फेरि पवित्र बन्नु छ । तिमीले नै ८४ को चक्र लगाउँछौ । दुनियाँमा अलिकति पनि यी कुरालाई जान्दैनन् । ज्ञान अलग, भक्ति अलग हो । ज्ञानले चढाउँछ, भक्तिले गिराउँछ । त्यसैले रात दिनको फरक छ । मनुष्यहरू जति नै आफूलाई वेद, शास्त्रहरूको अधिकारी सम्झे पनि केही पनि जानेका छैनन् । तिमीलाई पनि अहिले थाहा भएको छ । तिमीहरूमा पनि नम्बरवार छौ । भुल्ने कारणले नै खुशी गुम हुन्छ । नत्र त अथाह खुशी हुनुपर्ने हो । बाबाबाट तिमीलाई यो वर्सा मिलिरहेको छ । बाबा साक्षात्कार गराइदिनुहुन्छ । तर साक्षात्कार ग्यौ, श्रीमत्तमा चलेनौ भने के फाइदा ? बाबालाई दुःखमा याद गर्छन् । बाबालाई मुक्तिदाता, हे राम, हे प्रभु भन्छन् । तर उहाँ को हुनुहुन्छ, जान्दैनन् । भक्तिमा कसैले पनि आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर भन्दैनन् । बिल्कुलै भन्दैनन् । यदि भन्ने भए त परम्परा चल्दै आउँथ्यो । भक्ति त चल्दै आएको छ नि । भक्ति अथाह छ । ज्ञान छ एक । मनुष्य सम्झन्छन्- भक्तिबाट भगवान् मिल्नुहुनेछ । तर कसरी, कहिले ? यो जान्दैनन् । भक्ति कहिले शुरू हुन्छ, कसले धेरै भक्ति गर्छ- यो कसैले जान्दैनन् । के ४० हजार वर्ष अभै भक्ति गरिरहन्छन् ? एकातर्फ मानिसहरूले भक्ति गरिरहन्छन्, अर्कातर्फ तिमीले ज्ञान प्राप्त गरिरहेका छौ । उनलाई बुझाउन कति मेहनत गर्नुपर्छ । यतिका प्रदर्शनी गर्छौ, फेरि पनि निक्लिन्छन् करोडौँमा कोही । कतिलाई आफूसमान बनाएर ल्याउँछन् । सच्चा सच्चा ब्राह्मण कति छन्- यो हिसाब अहिले निकाल्न सकिदैन । धेरै भूटा बच्चा पनि छन् । ब्राह्मणहरूले कथा सुनाउँछन् । बाबा गीताको कथा सुनाउनुहुन्छ । तिमी पनि सुनाउँछौ, जस्तो बाबा त्यस्तै बच्चा । बच्चाहरूको पनि काम हो सच्चा सच्चा गीता सुनाउनु । शास्त्र त सबैका छन् । वास्तवमा जति पनि शास्त्र आदि छन् ती सबै हुन् भक्तिमार्गका । ज्ञानको पुस्तक एकै गीता हो । गीता माता-पिता हो । बाबा नै आएर सबैको सद्गति गर्नुहुन्छ । मानिसहरूले फेरि यस्तो बाबाको पनि ग्लानि गर्छन् । शिवबाबाको जयन्ती हिरा तुल्य छ । उँच भन्दा उँच भगवान्ले नै सद्गति दाता हुनुहुन्छ । बाँकी अरू कसैको महिमा कसरी हुन सक्छ । देवताहरूको महिमा गर्छन्, तर देवता बनाउनेवाला एक बाबा नै हुनुहुन्छ । हाम्रो स्थापना पनि हुन्छ भने विनाश पनि हुन्छ । धेरै छन् जसले केही पनि बुझाउन सक्दैनन् भने उनले स्थूल काम

गरून् । सेना (मिलेट्री) मा सबै काम गर्नेहरू हुन्छन् । भनिन्छ पनि, पढ्नेहरूको भारी नपढेकाले बोक्नुपर्छ । मम्मा बाबाले जे गर्छन् उनीहरूबाट सिक । अनन्य बच्चाहरू को हुन् भनेर तिमीले पनि बुझ्न सक्छौ । बाबासँग सोधेमा बाबा पनि नाम बताउनुहुनेछ— फलानोलाई अनुसरण गर । जसले सेवा गर्दैन् उसले अरूलाई के सिकाउँछ ? उसले भन् समय बर्बाद गरिदिनेछ । बाबा सम्झाउनुहुन्छ— आफ्नो उन्नति गर्न चाहन्छौ भने यहाँ गर्न सक्छौ । चित्र राखिएको छ, हामीले ८४ जन्म कसरी लियौ, यो अब बुझ्यौ भने अरूलाई पनि बुझाऊ । कति सहज छ, यो बन्नु छ । हिजो यिनीहरूको भक्ति गथ्यौ, आज गर्दैनौ । ज्ञान मिल्यो । यसरी नै धेरैले आएर ज्ञान लिनेछन् । जति तिमी सेवा केन्द्रहरूको घेराउ गर्नेछौ, त्यति नै धेरै आएर बुझ्नेछन् । सुनेर उनीहरूलाई खुशीको पारा चढ्नेछ । नरबाट नारायण बन्नु छ । सच्चा सत्य नारायणको कथा पनि छ, भक्तिबाट त गिदै जान्छन् । उनलाई थाहै छैन— ज्ञान के चीज हो । तिमीलाई बेहदको बाबा यथार्थ सम्झाउनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— हिजो तिमीलाई राजाई दिएको थिएँ, फेरि तिम्रो राज्य कहाँ गयो ? यो त स्वयम् जान्दछन् । यो त खेल हो । एकै बाबा हुनुहुन्छ जसले सारा खेलको रहस्य बताउनुहुन्छ । हामी भन्दछौ— बाबा हजुर ड्रामाको बन्धनमा हुनुहुन्छ, हजुरलाई आउने पर्छ, पतित दुनियाँ र पतित शरीरमा । ईश्वरको धेरै महिमा गर्छन् । बच्चाहरूले भन्छन्— बाबा हामीले हजुरलाई बोलायौ, त्यसैले हजुरलाई आउने पच्यो, हाम्रो सेवा गर्न अथवा हामीलाई पतितबाट पावन बनाउन । कल्प-कल्प हामीलाई देवता बनाएर हजुर जानुहुन्छ । यो मानौ एक कहानी हो, जो होशियार (चलाख) छन् उनको लागि त एक कहानी हो । तिमी बच्चाहरूलाई हर्षितमुख हुनुपर्छ । बाबा पनि ड्रामा अनुसार सेवक (सर्भेन्ट) बन्नुभएको छ । बाबा भन्नुहुन्छ— मेरो मतमा चल । आफूलाई आत्मा सम्भ । देह-अभिमान छोड । नयाँ दुनियाँमा तिमीलाई नयाँ शरीर मिल्नेछ । बाबा जो सम्झाउनुहुन्छ, त्यसलाई राम्रोसँग मन्थन गर । बुद्धिद्वारा बुझ्दछौ— हामी यो बन्नको लागि आएका हौ । लक्ष्य-उद्देश्य सामुन्ने खडा छ । भगवानुवाच, उनीहरूले भगवानलाई मनुष्य सम्झन्छन् या निराकार भन्छन् । तिमी आत्माहरू पनि सबै निराकारी हौ । शरीर लिएर पार्ट खेल्छौ, बाबा पनि पार्ट खेल्नुहुन्छ । जसले राम्रो सेवा गर्नेछन् उनलाई नै निश्चय हुनेछ— हामी मालाको दाना अवश्य बन्नेछौ । नरबाट नारायण बन्नु छ । फेल भएपछि स्वतः राम-सीता बन्न पुग्छन् । भगवानले पढाउनुहुन्छ, त्यसैले राम्रोसँग पढ्नुपर्छ । मायाको विघ्न (अपोजिशन) धेरै आउँछ । मायाले तुफानमा ल्याउँछ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलध्ने बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । *रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

धारणाको लागि मुख्य सार :-

- १) विचार सागर मन्थन गरेर अपार खुशीको अनुभव गर्नु छ । अरूलाई पनि बाटो बताउने कृपा गर्नु छ । सङ्गको रङ्गमा आएर कुनै पनि पाप कर्म गर्नु छैन ।
- २) मायाको दुःखको पहाडलाई उठाउनको लागि सबै मिलेर काँध दिनु छ । सेवा केन्द्र खोलेर अनेक आत्माहरूको कल्याण गर्ने निमित्त बन्नु छ ।

वरदान : साधनहरूलाई निर्लेप वा न्यारा बनेर कार्यमा लगाउनेवाला बेहदको वैरागी भव

बेहदको वैरागी अर्थात् कसैसँग पनि लगाव नहुनु, सधैं बाबाको प्रिय । यो प्यारोपनले नै न्यारा बनाउँछ । बाबाको प्यारो छैन भने न्यारा पनि बन्न सक्दैन, लगावमा आउनेछ । जो बाबाको प्यारो छ, ऊ सर्व आकर्षणहरूदेखि पर अर्थात् न्यारा हुनेछ— यसैलाई भनिन्छ निर्लेप स्थिति । कुनै पनि हदको आकर्षणको लेपमा आउनेवाला होइन । रचना वा साधनाहरूलाई निर्लेप भएर कार्यमा लगाउनुपर्छ । यस्तो बेहदको वैरागी नै राजर्षि हो ।

स्लोगन : दिलको सच्चाई-सफाई भएमा भगवान् (साहेब) राजी हुनुहुन्छ ।

❁ शब्दार्थ : १. खुश-मिजाज— राम्रो मिजाज वा स्वभाव भएको, सधैं हाँसिरहने, प्रसन्नचित्त, हंसमुख, हर्षितमुख